

عنوان مقاله:

بررسی حسن و قبیح ذاتی افعال در مقام ثبوت از منظر قرآن کریم

محل انتشار:

پژوهشنامه کلام، دوره 10، شماره 19 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد فرضی پوریان - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین قواعد علم کلام که زیربنای سیاری از قواعد و مسائل این علم می‌باشد، قاعده «حسن و قبیح» است. پذیرش یا عدم پذیرش این قاعده تاثیر بسیاری در نگرش ما به جهان هستی، خداشناسی و دیگر مسائل مهم کلامی دارد. در این نوشته تلاش می‌شود با روش تحلیلی، توصیفی و کتابخانه‌ای، تنها حسن و قبیح ذاتی افعال (مقام ثبوت) را از منظر قرآن کریم بررسی کرده و به آیاتی پرداخته شود که در مقام ثبوت به خود قاعده یا مضمون آن اشاره دارند و تا به حال در کتب کلامی و مقالات منتشر شده مورد تحلیل قرار نگرفته‌اند. نتیجه پژوهش نشان می‌دهد در قرآن کریم آیه‌ای که به صراحت بر قاعده دلالت کند پاقت نمی‌شود، اما به صورت ضمنی در دو مقام تکوین و تشریع به آن پرداخته است. در مقام تکوین هدف و غرض خود از خلقت و در مقام تشریع نیز غرض و هدف خود از تشریع احکام را بیان کرده که با دلالت التزامی می‌تواند دال بر قاعده حسن و قبیح ذاتی افعال باشد.

کلمات کلیدی:

حسن و قبیح ذاتی، حسن و قبیح شرعی، حکمت الهی، مصلحت، مفسد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952076>

